

SZKOŁA DOKTORSKA

dziedzina sztuki

dyscyplina artystyczna - *sztuki muzyczne*

Nazwa przedmiotu: WIEDZA O KULTURZE		Data 1.10.2024	
Zakres: kompozycja, dyrygentura, teoria muzyki, instrumentalistyka, jazz i muzyka estradowa, wokalistyka, edukacja artystyczna w zakresie sztuki muzycznej, rytmika, muzyka kościelna, taniec, reżyseria dźwięku			
Moduł: obowiązkowy	Rodzaj zajęć: zbiorowe	Forma zajęć: wykład	
Rok: I	Wymiar zajęć: 20	Języki nauczania przedmiotu: polski	
Koordynator przedmiotu	Dyrektor Szkoły Doktorskiej		
Prowadzący zajęcia	dr hab. Krzysztof Lipka		
Cele przedmiotu	<p>Celem przedmiotu jest pogłębienie refleksji doktorantów nad kulturą jako systemem znaczeń, praktyk i instytucji, ze szczególnym uwzględnieniem kultury muzycznej, jej historycznych uwarunkowań, przemian współczesnych oraz relacji między sztuką, ideologią, technologią i społeczeństwem.</p> <p>Przedmiot ma na celu przygotowanie doktoranta do świadomego i krytycznego funkcjonowania w obiegu kultury, zarówno jako twórcy, badacza, jak i uczestnika debaty publicznej.</p>		
Obszar	Symbol efektu	EFEKTY UCZENIA SIĘ	Odniesienie efektów do programu Szkoły Doktorskiej
Wiedza (W)	W1-1	Doktorant posiada zaawansowaną wiedzę z zakresu sztuki muzycznej, uwzględniającą najnowsze światowe badania i praktyki artystyczne. Wiedza ta, osadzona w szerokim kontekście humanistycznym, stanowi podstawę do prowadzenia twórczej refleksji i konfrontacji z problemami współczesnej cywilizacji.	SD_W01
	W2-2	Posiada wiedzę na zaawansowanym poziomie z dyscypliny związanej z obszarem prowadzonych badań naukowych i działań artystycznych oraz uwzględniającą uwarunkowania prawne i inne istotne, niezbędne do przygotowania pracy doktorskiej	SD_W02
	W3-4	Dysponuje wiedzą z zakresu uwarunkowań związanych z dyscyplinami pokrewnymi, pozwalającą na realizację zadań zespołowych i interdyscyplinarnych	SD_W04
	W4-5	Zna zasady interpretacji dzieła artystycznego i sposoby przygotowania opisu dzieła artystycznego	SD_W05

Umiejętności (U)	U1-2	Posługuje się językiem obcym znając fachową terminologię muzyczną	SD_U02
Kompetencje społeczne (K)	K1-1	Doktorant rozumie wagę samodzielnej aktywności naukowej i artystycznej jako źródła rozwoju dyscypliny sztuki muzyczne oraz własnego warsztatu.	SD_K01
	K2-4	Kompetentnie definiuje krytyczne sądy oraz odnosi się do sądów innych osób, w tym także w praktyce pedagogicznej, oraz krytycznie ocenia własny wkład w rozwój sztuk muzycznych	SD_K04

TREŚCI PROGRAMOWE

1. Pojęcie kultury – definicje klasyczne i współczesne
2. Kultura a cywilizacja – różnice i zależności
3. Kultura wysoka, popularna i masowa
4. Kanon kulturowy i jego krytyka
5. Kultura muzyczna jako element kultury symbolicznej
6. Ideologia, władza i kultura
7. Kultura a tożsamość (narodowa, europejska, globalna)
8. Instytucje kultury i mechanizmy obiegu sztuki
9. Kultura w dobie nowych technologii i mediów
10. Dziedzictwo kulturowe – ochrona, reinterpretacja, aktualizacja
11. Artysta i badacz wobec wyzwań współczesnej kultury

Metody kształcenia	<ol style="list-style-type: none"> 1. wykład problemowy, 2. analiza tekstów źródłowych, 3. dyskusja moderowana, 4. praca z przykładami dzieł i zjawisk kulturowych, 5. elementy konwersatorium.
Metody weryfikacji efektów uczenia się	wymagania końcowe – egzamin z oceną
Forma i warunki zaliczenia	<ol style="list-style-type: none"> 1. aktywny udział w zajęciach i dyskusjach, 2. esej problemowy / praca pisemna (np. 5-8 stron), 3. prezentacja ustna (opcjonalnie).

Literatura

1. Kłoskowska, Antonina, Socjologia kultury, Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa 2007 (wyd. kolejne dopuszczalne).
2. Geertz, Clifford, Interpretacja kultur. Wybrane eseje, przeł. M. Piechaczek, Wydawnictwo Uniwersytetu Jagiellońskiego, Kraków 2005.
3. Bauman, Zygmunt, Kultura w płynnej nowoczesności, przeł. J. Konieczny, Narodowy Instytut Audiowizualny, Warszawa 2011.
4. Eagleton, Terry, Ideologia. Wprowadzenie, przeł. P. Amsterdamski, Wydawnictwo Krytyki Politycznej, Warszawa 2010.
5. Szpociński, Andrzej, Kanon kulturowy. Przemiany, znaczenia, funkcje, Wydawnictwo Instytutu Kultury, Warszawa 1999.
6. Literatura uzupełniająca – przypisy bibliograficzne
7. Kmita, Jerzy, Kultura i poznanie, Państwowe Wydawnictwo Naukowe, Warszawa 1985.
8. Welsch, Wolfgang, Nasza postmodernistyczna moderna, przeł. R. Kubicki, A. Zeidler-Janiszewska, Oficyna Naukowa, Warszawa 1998.
9. Williams, Raymond, Keywords. A Vocabulary of Culture and Society, Oxford University Press, Oxford-New York 1983.

10. Assmann, Jan, Pamięć kulturowa. Pismo, zapamiętywanie i polityczna tożsamość w cywilizacjach starożytnych, przeł. A. Kryczyńska-Pham, Wydawnictwa Uniwersytetu Warszawskiego, Warszawa 2008.
11. Bourdieu, Pierre, Reguły sztuki. Geneza i struktura pola literackiego, przeł. A. Zawadzki, Universitas, Kraków 2001
12. Adorno, Theodor W., Przemysł kulturalny. Wybrane eseje o kulturze masowej, przeł. M. Bucholc, Narodowe Centrum Kultury, Warszawa 2019.
13. Giddens, Anthony, Nowoczesność i tożsamość, przeł. A. Szulżycka, Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa 2010.
14. Literatura kontekstowa (szczególnie użyteczna dla doktorantów sztuk muzycznych)
15. Dahlhaus, Carl, Estetyka muzyki, przeł. Z. Skowron, Wydawnictwo Uniwersytetu Warszawskiego, Warszawa 2007.
16. Taruskin, Richard, The Oxford History of Western Music, Oxford University Press, Oxford 2005.
17. Scruton, Roger, Kultura jest ważna, przeł. T. Bieroń, Zys i S-ka, Poznań 2018.